

Warszawa, dnia 13 sierpnia 2019 r.

KOA/2030/OŚ/18

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie w składzie orzekającym:

1. Ewa Gałuszyńska – przewodniczący (spr.)
2. Ewa Górecka-Miszczał – członek,
3. Michał Jasiński – członek

działając na podstawie art. 127 k.p.a. w związku z art. 17 pkt. 1 k.p.a. i art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018 r., poz. 570), oraz art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2018 r., poz. 994), po rozpatrzeniu odwołania Pana Przemysława Wieczorek od decyzji Wójta Gminy Poświętne Nr 4/2018 z dnia 18 maja 2018 r., wydanej w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia, polegającego na „Budowie budynku inwentarskiego kurnika wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą” realizowanego na działce o nr ew. 747 w miejscowości Ręczaje Polskie gm. Poświętne,

orzeka :

na zasadzie art. 138 § 2 k.p.a. uchyla w całości zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia

UZASADNIENIE

W przedmiotowej sprawie ustalono następujący stan faktyczny : w dniu 2 grudnia 2016 r. na wniosek Przemysława Wieczorek zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie budynku inwentarskiego kurnika wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą” realizowanego na działce o nr ew. 747 w miejscowości Ręczaje Polskie gm. Poświętne. Organ I instancji wskazał, że uwzględnił w całości zgłoszone uwagi i wnioski, a także zastrzeżenia oraz protesty przez społeczeństwo, gdyż po analizie przedłożonego raportu, uznał że są one jak najbardziej zasadne. Wskazał, że na ocenę całego przedsięwzięcia duży wpływ mają liczne protesty mieszkańców miejscowości Ręczaje Polskie, Nowe Ręczaje oraz osób będących właścicielami nieruchomości sąsiadujących z planowaną inwestycją, a także osób, których nieruchomości będą znajdować się w oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia. Rozważono kwestie uciążliwości odorów wykraczających swym zasięgiem poza obszar planowanej inwestycji, szkodliwości azotu, amoniaku, metanu i innych substancji, których emisja wpłynie będzie szkodliwie na zdrowie społeczeństwa. Wskazano, że najbliższa zabudowa zlokalizowana jest w odległości ok. 90 m od planowanej inwestycji, dlatego też nie ulega wątpliwości, że zapach pochodzący z tak dużej hodowli drobiu będzie charakterystyczny, odczuwalny i rozpoznawalny i nie będzie zamykać się w obrębie

planowanej inwestycji. Uciążliwości zapachowe związane będą nie tylko z funkcjonowaniem kurnika, ale również transportem nawozów, pasz czy też drobiu. Brak stosowania się do zasad Dobrych Praktyk Rolniczych będzie miało znaczący wpływ na planowaną gospodarkę nawozową. Nieprawidłowe nawożenie gruntów nawozem kurzym stanowi zagrożenie dla środowiska przyrodniczego oraz zdrowia człowieka. Odcieki z pomiotu kurzego znajdującego się bezpośrednio na gruncie mogą być źródłem skażenia nie tylko gleby i wód gruntowych, ale i być może wód pobieranych z ujęć wody. Przedstawiono, że występują sprzeczności w raporcie w kwestii w zaopatrywania inwestycji w wodę, gdyż raport informuje o pobieraniu wody z ujęcia własnego (budowa studni głębinowej), ale także istnieje zapis, że woda pobierana będzie z wodociągu wiejskiego. Przedłożony raport wątpliwość budzi także co do ilości cykli produkcyjnych w roku, gdyż przedstawia rozbieżne dane: 5,2 cykle produkcyjne w roku oraz 6 cykli produkcyjnych w roku. Organ kwestionuje także informację na temat powstawania ścieków, która w raporcie nie jest rzetelnie przedstawiona. Nie została także dokładnie określona odległość planowanej inwestycji od najbliższych zabudowań - w karcie informacyjnej Inwestor podał odległość ok. 150 m od najbliższej zabudowy zagrodowej, w raporcie ta odległość wynosi 180 m, natomiast zgodnie z pismem Wójta Gminy Poświętne z dnia 29 marca 2017 r. (sporządzonym na wniosek Inwestora) najbliższy teren zabudowy mieszkaniowej znajduje się w odległości ok. 90 m na zachód od planowanej inwestycji. Przedstawiono, że raport zawiera sprzeczności w zestawieniu z kartą informacyjną przedsięwzięcia w postaci: powierzchni działki o nr ew. 747, na której planowana jest inwestycja, występujących w bliskim sąsiedztwie zadrzewień oraz cieków wodnych, ilości wytwarzanego pomiotu i produkcji azotu, powierzchni wymaganych pól uprawnych przeznaczonych do nawożenia obornikiem, ilości i pracy wentylatorów, a także wysokości ich wylotów, szacunkowego zapotrzebowania na wodę podczas eksploatacji kurnika, głębokości wykopów pod fundament, stosowania zasad Dobrych Praktyk Rolniczych. Kwestionowano także określenie sposobu pozbywania się przez Inwestora obornika. Do raportu dołączone zostały listy intencyjne rolników, którzy zadeklarowali chęć podjęcia współpracy w zakresie odbioru obornika i zagospodarowanie ich do nawożenia posiadanych przez nich gruntów rolnych. Po przeanalizowaniu przez organ przedmiotowych listów oraz weryfikacji danych będących w posiadaniu urzędu stwierdzono, że dwóch rolników w roku 2014 i w roku 2016 oddało w dzierżawę na okres 10 lat swoje gospodarstwa rolne. Wynika z tego, że dane grunty są w użytkowaniu dzierżawców, a nie osób, którzy zadeklarowali chęć odbioru obornika od Inwestora. Inwestor zaznaczył, że ww. rolnicy „posiadają aktualizowane plany nawożenia dla prawidłowego (w zakresie miejsc i dawek) nawożenia gleby nawozem naturalnym pochodzącym z kurnika Inwestora”. Jednakże na potwierdzenie powyższego nie zostały przedłożone żadne dokumenty. Z raportu wynika również, że Inwestor będzie nawoził swoje grunty częścią obornika wyprodukowanego w kurniku w okresie wiosenno — jesiennym. Kwestionowano, że nie przedstawiono dokumentów potwierdzających posiadanie gospodarstwa rolnego na terenie tutejszej gminy. Ponadto w raporcie Inwestor wskazał, że nie planuje budowy płyty obornikowej, ze względu na pełne wykorzystanie wytwarzanego nawozu, co jest sprzeczne ze stwierdzeniem zawartym również w raporcie, że w przypadku braku możliwości zbycia obornika, będzie on przechowywany w budynku kurnika. Organ wskazał, że przedstawiony raport nie jest rzetelny i wolny od niejasności i nieściśłości i w obecnym kształcie nie pozwala jednoznacznie określić trwania, częstotliwości, odwracalności oraz zasięgu oddziaływania planowanej inwestycji na składniki abiotyczne i biotyczne środowiska, tym samym nie można wykluczyć prawdopodobieństwa jej negatywnego oddziaływania na środowisko. Biorąc pod uwagę powyższe rozbieżności w raporcie, organ nie ma możliwości przeprowadzenia prawidłowej oceny oddziaływania powyższej inwestycji na środowisko.

Mając powyższe na względzie, Wójt Gminy Poświętne decyzją Nr 4/2018 z dnia 18 maja 2018 r., orzekł w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia, polegającego na „Budowie budynku inwentarskiego kurnika wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą” realizowanego na działce o nr ew. 747 w miejscowości Ręczaje Polskie gm. Poświętne, od której to decyzji odwołał się Pan Przemysław Wieczorek.

Odwołujący zarzucił naruszenie art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 77 ust. 1 k.p.a. poprzez nie wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, nieuwzględnienie wszystkich pism i aneksów dotyczących raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zarzucono naruszenie art. 64 ust. 2 k.p.a. poprzez niewezwanie go do uzupełnienia braków i błędów w raporcie oddziaływania na środowisko, wskazując że raport zawiera omyłki pisarskie. Zarzucono naruszenie art. 85 ust. 2 pkt b ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez niezastosowanie ww. przepisu i brak ustosunkowania się w uzasadnieniu decyzji do postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 13 listopada 2017 r.

Skład orzekający zważył, co następuje :

W przedmiotowej sprawie Strona ustanowiła pełnomocnika, który nie brał udziału w postępowaniu i który nie został zawiadomiony o wydaniu decyzji.

Nie może ulegać najmniejszej wątpliwości, że w przypadku gdy strona ustanowiła pełnomocnika, przepis art. 40 § 2 zdanie pierwsze k.p.a. wyłącza doręczanie pism stronie oraz nie daje organom prawa wyboru komu doręczać pisma w toku postępowania administracyjnego. Od chwili ustanowienia pełnomocnika strona działa w postępowaniu za jego pośrednictwem z pełnym skutkiem prawnym, wobec czego również wszystkie pisma doręcza się pełnomocnikowi, a nie stronie (por. wyrok NSA z dnia 10 listopada 2017 r., sygn. akt I OSK 259/17). W orzecznictwie podkreśla się przy tym, że przepis art. 40 § 2 k.p.a. nie dopuszcza żadnych wyjątków i zgodnie z przyjętą w k.p.a. zasadą oficjalności doręczeń obarcza organy administracji prowadzące postępowanie obowiązkiem doręczania wszystkich pism procesowych, a w tym orzeczeń (decyzji i postanowień), pełnomocnikowi ustanowionemu w sprawie (por. np. wyroki NSA z dnia: 4 kwietnia 2017 r., sygn. akt II OSK 256/16; 16 grudnia 2016 r., sygn. akt II OSK 1365/16). Przedmiotowa decyzja nie została doręczona pełnomocnikowi, jednakże strona wniosła odwołanie w terminie przewidzianym dla pozostałych stron postępowania, co oznacza, że zostało wniesione w ustawowym terminie.

Teren, którego dotyczy planowana inwestycja nie ma opracowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, z tych względów organ nie miał obowiązku ustalenia zgodności inwestycji z miejscowym planem (art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, z późn. zm.), dalej „uouioś”). Zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy warunki realizacji przedsięwzięcia zostały uzgodnione z RDOŚ (postanowienie z dnia 13 listopada 2017 r.). W toku postępowania zapewniono możliwość udziału społeczeństwa. Jego uczestnicy zgłaszali sprzeciwy i protesty.

Organ prowadzący postępowanie środowiskowe, wydając decyzję środowiskową, obowiązany jest uwzględnić wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa (art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy), jednakże sprzeciw społeczności lokalnej w stosunku do inwestycji nie może

być podstawą do decyzji odmownej, co ma związek z charakterem tej decyzji i celami, dla których jest wydawana. Przepisy nie nakładają obowiązku uzyskania społecznej akceptacji dla przedsięwzięcia. Sam sprzeciw okolicznych mieszkańców nie jest podstawą do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Pogląd taki znajduje jednoznaczne potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Tak wskazał m.in. NSA w prawomocnym wyroku z dnia 25 marca 2015 r. „odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia może nastąpić jedynie w prawem przewidzianych okolicznościach, natomiast sam sprzeciw okolicznych mieszkańców nie może decydować o odmowie wydania takiej decyzji (podobnie w prawomocnym wyroku WSA w Kielcach z dnia 28 maja 2015 r. „(...) sprzeciw mieszkańców gminy nie może stanowić podstawy do wydania negatywnej decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia”, jak również WSA w Warszawie w prawomocnym wyroku z dnia 19 grudnia 2013 r. „Niewątpliwie uwagi i wnioski składane w związku z udziałem społeczeństwa są istotnym elementem postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i powinny być wzięte pod uwagę, ale nie mogą one stanowić jedynej przyczyny wydania decyzji odmownej. Sąd podziela pogląd prawny zaprezentowany w przywołanym przez Kolegium w wyroku WSA w Łodzi z dnia 18 stycznia 2012r. (sygn. akt II SA/Łd 886/12), że sam sprzeciw społeczeństwa nie może stanowić podstawy odmowy środowiskowej zgody na realizację inwestycji”). Wskazać należy, że orzecznictwo w tym względzie jest jednolite. Tym samym jedyną podstawą wydania negatywnej decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań nie może być tylko sprzeciw okolicznych mieszkańców. Konieczne jest wskazanie konkretnych merytorycznych argumentów, które organ powinien rozpatrzyć przy wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Organ I instancji wskazywał, że występują sprzeczności w raporcie w kwestii w zaopatrywania inwestycji w wodę, gdyż raport informuje o pobieraniu wody z ujęcia własnego (budowa studni głębinowej), ale także istnieje zapis, że woda pobierana będzie z wodociągu wiejskiego. Istniała też wątpliwość do ilości cykli produkcyjnych w roku, gdyż raport przedstawia rozbieżne dane: 5,2 cykle produkcyjne w roku oraz 6 cykli produkcyjnych w roku. Nie została także dokładnie określona odległość planowanej inwestycji od najbliższych zabudowań. W karcie informacyjnej Inwestor podał odległość ok. 150 m od najbliższej zabudowy zagrodowej, w raporcie ta odległość wynosi 180 m, natomiast z innych dokumentów wynika, że najbliższy teren zabudowy mieszkaniowej znajduje się w odległości ok. 90 m na zachód od planowanej inwestycji. Występują wątpliwości co do ilości wytwarzanego pomiotu i produkcji azotu, powierzchni wymaganych pól uprawnych przeznaczonych do nawożenia obornikiem, ilości i pracy wentylatorów, a także wysokości ich wylotów, szacunkowego zapotrzebowania na wodę podczas eksploatacji kurnika, głębokości wykopów pod fundament, stosowania zasad Dobrych Praktyk Rolniczych, sposobu pozbywania się przez Inwestora obornika.

Organ I instancji podnosił, że raport nie odnosi się w sposób kompleksowy do wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia, a zawarte w nim wnioski nie wypływają z dokonanych analiz. Jest niespójny, budzi zastrzeżenia i zawiera nieścisłości.

W przypadku, gdy raport był niepełny, niespójny, to organ zobowiązany był wezwać inwestora do jego uzupełnienia. Dopiero konsekwencją zignorowania przez inwestora wezwań do jego uzupełnienia, winna być odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań.

W przedmiotowej sprawie organ I instancji, pomimo licznych zastrzeżeń odnoszących się

do raportu nie wzywał Inwestora do złożenia wyjaśnień czy przedstawienia odpowiednich dowodów. Raport podlega ocenie organu na zasadach określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego. Nie stanowi dokumentu urzędowego, nie korzysta zatem z domniemania zgodności treści ze stanem faktycznym (art. 76 k.p.a.). Musi spełniać wymogi z art. 66 ww. ustawy. W ramach postępowania w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań ustala się i ocenia bezpośredni oraz pośredni wpływ przedsięwzięcia na środowisko, zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, wzajemne oddziaływania między tymi elementami (...). Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa więc wyłącznie wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. Po złożeniu przez inwestora tegoż raportu, poddawany jest kontroli oraz procedurze uzgadniania i opiniowania. Jeżeli zatem występowały nieścisłości, niejasności i budził zastrzeżenia j.w., to obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie było wezwanie Wnioskodawcy do jego uzupełnienia czy wyjaśnienia.

Celem postępowania, w którym wydaje się decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach jest możliwie najlepsze zabezpieczenie środowiska przed negatywnym oddziaływaniem inwestycji a nie jej zablokowanie (por. wyr. NSA z 20 grudnia 2013 r. sygn. II OSK 1620/12). Jako odmowę uwzględnienia wniosku inwestora organ I instancji wskazał również uciążliwości zapachowe. W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że brak normatywnych podstaw określających parametry stężeń substancji zapachowych w powietrzu nie zwalnia organów z obowiązku analizy w tym zakresie. Podstawę ustaleń powinny stanowić przede wszystkim skala zjawiska oraz możliwy zakres środków służących ograniczeniu uciążliwości (por. wyrok NSA z dnia 14 listopada 2012 r. sygn. II OSK 1238/11). Organ rozważył kwestie uciążliwości odorów wykraczających swym zasięgiem poza obszar planowanej inwestycji, szkodliwości azotu, amoniaku, metanu i innych substancji, których emisja wpływać będzie szkodliwie na zdrowie społeczeństwa. Wskazał, że najbliższa zabudowa zlokalizowana jest w odległości ok. 90 m od planowanej inwestycji, dlatego też nie ulega wątpliwości, że zapach pochodzący z tak dużej hodowli drobiu będzie charakterystyczny, odczuwalny i rozpoznawalny i nie będzie zamykać się w obrębie planowanej inwestycji. Uciążliwości zapachowe związane będą nie tylko z funkcjonowaniem kurnika, ale również transportem nawozów, pasz czy też drobiu. Organ wskazał, że brak stosowania się do zasad Dobrych Praktyk Rolniczych będzie miało znaczący wpływ na planowaną gospodarkę nawozową. Nieprawidłowe nawożenie gruntów nawozem kurzym stanowi zagrożenie dla środowiska przyrodniczego oraz zdrowia człowieka. Odcieki z pomiotu kurzego znajdującego się bezpośrednio na gruncie mogą być źródłem skażenia nie tylko gleby i wód gruntowych, ale i być może wód pobieranych z ujęć wody. Organ I instancji kwestionuje, że raport zawiera liczne błędy w informacjach zawartych nie tylko między raportem a kartą informacyjną, ale także i w samym raporcie występują informacje wykluczające się, a także nieprawdziwe, które dotyczą charakterystyki terenu. W jednym miejscu Inwestor pisze, że znajduje się rozproszona zabudowa zagrodowa, natomiast w innym widnieje zapis, że działka o nr ew. 747 położona jest wśród zwartej zabudowy zagrodowej. Ponadto zgodnie z przedłożoną dokumentacją działka, na której planowana jest inwestycja jest własnością żony Inwestora, podczas gdy w raporcie jest zapis, że działka ta stanowi także własność Inwestora. Powyższe błędy i rozbieżności nie są omyłkami pisarskimi. Inwestor na etapie opracowywania raportu dysponując wiedzą na temat protestów mieszkańców, wskazał że nie przewiduje się możliwości wystąpienia konfliktów społecznych. Przedstawiono fotografie działki o nr ew. 747 z widokiem na stronę wschodnią i stronę południową, które są identyczne. Na stronę północną i stronę zachodnią przedstawiają w dużej części ten sam teren. Powyższe wątpliwości nie zostały wyjaśnione z Wnioskodawcą.

Zaskarżona decyzja nie została poprzedzona prawidłowymi ustaleniami w postępowaniu administracyjnym, w tym w szczególności nie wezwano Wnioskodawcy do uzupełnienia czy wyjaśnienia nieścisłości wynikających z raportu. Pozytywne uzgodnienia ze strony organów współdziałających (RDOŚ) nie są wiążące dla organu określającego środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia i pozytywne uzgodnienie nie obliguje organu do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w gdy organ z uzasadnionych przyczyn nie akceptuje któregokolwiek z istotnych ustaleń lub warunków określonych w postanowieniu organu uzgadniającego. Organ wydając jednak decyzję odmowną powinien wykazać wadliwość zajętych pozytywnych stanowisk (opinii, uzgodnień), co wymaga merytorycznego odniesienia się do treści tych dokumentów (por. np. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 30 czerwca 2011 r. sygn. akt IV SA/Po 1027/10; wyrok WSA w Poznaniu z dnia 30 sierpnia 2012 r. sygn. akt IV SA/Po 320/12). W przedmiotowej sprawie powyższe nie zostało wykazane.

Organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa i stojąc na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmując wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli (art. 7 k.p.a.). Organy prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej (art. 8 k.p.a.) oraz są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego oraz czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu nieznamości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek (art. 9 k.p.a.), podczas gdy organ I instancji w toku postępowania nie podjął wszelkich niezbędnych czynności celem oceny możliwości wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego w zakresie oceny skali oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Organ I instancji naruszył także art. 10 k.p.a., który - zgodnie z jego treścią - obliguje organy do zapewnienia stronom czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwienie im wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jak wskazano wcześniej, pełnomocnik Wnioskodawcy nie został poinformowany o czynnościach postępowania i wydaniu kwestionowanej decyzji.

Art. 138 § 2 k.p.a. stanowi, że organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. W przedmiotowej sprawie postępowanie w pierwszej instancji zostało przeprowadzone z naruszeniem norm prawa procesowego. Organ I instancji nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego w takim zakresie, że miało to istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia. Powyższe uniemożliwia rozstrzygnięcie sprawy przez Kolegium zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego.

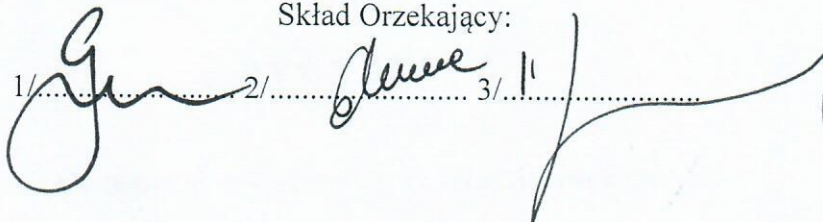
Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Od decyzji skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Sprzeciw wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium

Odwoławczego w Warszawie. Wpis sądowy od sprzeciwu wynosi 100 zł. Stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania, może być przyznane prawo pomocy. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych w całości lub w części oraz ustanowienie adwokata albo radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek o przyznanie prawa pomocy wolny jest od opłat sądowych.

Skład Orzekający:

1/..... 2/..... 3/ 1/.....

Otrzymują :

1. P. Przemysław Wieczorek reprezentowany przez r. pr. Krzysztofa Mitkiewicz, 04-087 Warszawa, ul. Igańska 20/92,
2. Strony postępowania zgodnie z art. 49 k.p.a., z prośbą o umieszczenie przez organ i instancji na tablicy ogłoszeń
3. Wójt Gminy Poświętne,
4. a/a